

- 2) Brání čl. 4 odst. 3 a čl. 19 odst. 1 SEU a článek 267 SFEU, vykládané rovněž ve smyslu článku 47 Listiny základních práv Evropské unie, takovému výkladu a uplatnění čl. 111 osmého pododstavce Ústavy, čl. 360 prvního pododstavce bodu 1 a čl. 362 prvního pododstavce občanského soudního řádu a článku 110 soudního řádu správního, které vyplývají z vnitrostátní judikatury podle které kasační opravný prostředek z „důvodů týkajících se pravomoci“, z hlediska takzvaného „nedostatku soudní pravomoci“, nelze podat jako opravný prostředek proti rozsudkům Consiglio di Stato (Státní rada), která při rozhodování sporů ohledně otázek týkajících se uplatňování unijního práva neodůvodněně nepodala žádost o rozhodnutí o předběžné otázce k Soudnímu dvoru, a to při neexistenci podmínek, vykládaných restriktivně, které jsou Soudním dvorem taxativně uvedeny (od vydání rozsudku ze dne 6. října 1982, Cilfit a další, C-238/81) a které zbavují vnitrostátní soud výše uvedené povinnosti, v rozporu se zásadou, podle níž jsou s unijním právem neslučitelné vnitrostátní procesní právo nebo praxe, i když legislativní nebo ústavní povahy, které vnitrostátnímu soudu (ať už posledního stupně, či nikoli), byť dočasně, odnímají možnost podat žádost o rozhodnutí o předběžné otázce, čehož účinkem je uzurpování výlučné pravomoci Soudního dvora podat správný a závazný výklad unijního práva, založení nezhojitelnosti (a upřednostnění utvrzení) případného výkladového rozporu mezi právem uplatněným vnitrostátním soudem a unijním právem a ohrožení jednotného uplatňování a účinnosti soudní ochrany subjektivních práv priznaných unijním právem?
- 3) Jsou zásady stanovené Soudním dvorem v rozsudcích ze dne 5. září 2019, Lombardi, C-333/18; ze dne 5. dubna 2016, PFE, C-689/13; ze dne 4. července 2013, Fastweb, C-100/12, ve vztahu k čl. 1 odst. 1 a 3 a čl. 2 odst. 1 směrnice 89/665/EHS⁽¹⁾, ve znění směrnice 2007/66/ES⁽²⁾, použitelné na věc, která je předmětem původního řízení, ve které při rozhodování sporu, v němž podnik-soutěžitel napadl vyloučení ze zadávacího řízení a zadání zakázky jinému podniku, Consiglio di Stato (Státní rada) přezkoumala z meritorního hlediska pouze důvod opravného prostředku, kterým vyloučený podnik napadl počet bodů nedosahující „prahové hodnoty“, který byl přidělen jeho technické nabídce, a přednostně přezkoumala vedlejší kasační opravné prostředky veřejného zadavatele a úspěšného uchazeče, vyhověla jim, přičemž prohlásila za nepřijatelné (a nepřezkoumala je z meritorního hlediska) další důvody hlavního opravného prostředku, které napadají výsledek zadávacího řízení z jiných důvodů (z důvodu neurčitosti kritérií pro hodnocení nabídek v zadávací dokumentaci, nedostatku odůvodnění přidělených bodů, protiprávního jmenování a složení výběrové komise), při uplatnění vnitrostátní judikatury, podle které podnik, který byl vyloučen ze zadávacího řízení, není aktivně legitimován ke vznesení výtek směřujících k napadení zadání zakázky konkurenčnímu podniku, také prostřednictvím zrušení zadávacího řízení, ačkoli je třeba posoudit, zda je s unijním právem slučitelné odeprít podniku právo předložit soudu k přezkumu jakýkoli důvod pro zpochybnění výsledku zadávacího řízení, a to v situaci, kdy jeho vyloučení nebylo stanoveno s konečnou platností a kdy každý soutěžitel může uplatnit obdobný oprávněný zájem na vyloučení nabídky ostatních soutěžitelů, což může vést ke veřejnému zadavatele ke konstatování nemožnosti vybrat jinou nabídku splňující požadavky a k vyhlášení nového zadávacího řízení, kterého by se mohl účastnit každý z uchazečů?

(¹) Směrnice Rady ze dne 21. prosince 1989 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přezkumného řízení při zadávání veřejných zakázek na dodávky a stavební práce (Úř. věst. 1989, L 395, s. 33).

(²) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/66/ES ze dne 11. prosince 2007, kterou se mění směrnice Rady 89/665/EHS a 92/13/EHS, pokud jde o zvýšení účinnosti přezkumného řízení při zadávání veřejných zakázek (Úř. věst. 2007, L 335, s. 31).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Symvoulío tis Epikrateias (Řecko) dne 1. října 2020 – DIMCO Dimovasili M.I.K.E. v. Ypourgos Perivallontos kai Energeias

(Věc C-499/20)

(2020/C 433/46)

Jednací jazyk: řečtina

Předkládající soud

Symvoulío tis Epikrateias

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: DIMCO Dimovasili M.I.K.E.

Žalovaný: Ypourgos Perivallontos kai Energeias

Předběžné otázky

— Musí být čl. 4 odst. 1.1, čl. 7 odst. 4 a článek 8 ve spojení s přílohou I směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/23/ES ze dne 29. května 1997 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se tlakových zařízení (Úř. věst. L 181) vykládány v tom smyslu, že brání takovým vnitrostátním právním ustanovením, jako jsou odstavce 1.2.4, P9.5.6.9 a P9.5.8.2 řeckého technického předpisu pro vnitřní zařízení zemního plynu s provozním tlakem do 500 mbar, o něž se jedná ve věci v původním řízení, která z důvodu bezpečnosti osob především v případě seismických událostí stanoví podmínky a omezení (povinnost větrání, zákaz podzemního křížení) ohledně způsobů instalace tlakových zařízení (plynových potrubí), když jsou uvedené podmínky a omezení uplatňovány bez rozdílu také na potrubí, jako jsou potrubí, o něž se jedná v projednávané věci, která jsou opatřena označením „CE“ a jsou výrobcem certifikována jako bezpečně instalovatelná a použitelná bez dodržení výše uvedených podmínek a omezení?

Nebo

— musí být naopak výše uvedená ustanovení směrnice 97/23/ES ve spojení s jejím článkem 2 vykládána v tom smyslu, že nebrání podmínkám a omezením týkajícím se způsobů instalace tlakových zařízení (plynových potrubí), jako jsou předmětná tlaková zařízení?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landesverwaltungsgericht Steiermark (Rakousko) dne 9. října 2020 – RM v. Landespolizeidirektion Steiermark

(Věc C-508/20)

(2020/C 433/47)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Účastníci původního řízení

Stěžovatel: RM

Dotčený org: Landespolizeidirektion Steiermark

Předběžné otázky

1. Musí vnitrostátní soud v rámci trestního řízení, které je vedeno za účelem ochrany právní úpravy monopolu, zkoumat ustanovení o trestní sankci, které má uplatnit, s ohledem na volný pohyb služeb, pokud předtím již zkoumal danou úpravu monopolu v souladu s pokyny Soudního dvora a tento přezkum ukázal, že tato úprava je odůvodněná?
2. V případě kladné odpovědi na první otázku:
  - 2a) Musí být článek 56 SFEU vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní normě, která za zpřístupňování loterií zakázaných na základě zákona o hazardních hrách v rámci podnikatelské činnosti stanoví povinné uložení pokuty za každý výherní automat bez absolutního omezení celkové výše uložených pokut?
  - 2b) Musí být článek 56 SFEU vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní normě, která za zpřístupňování loterií zakázaných na základě zákona o hazardních hrách v rámci podnikatelské činnosti stanoví povinné uložení minimální pokuty za každý výherní automat ve výši 3 000 eur?
  - 2c) Musí být článek 56 SFEU vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní normě, která za zpřístupňování loterií zakázaných na základě zákona o hazardních hrách v rámci podnikatelské činnosti stanoví uložení náhradního trestu odnětí svobody za každý výherní automat bez absolutního omezení celkové délky odnětí svobody?
  - 2d) Musí být článek 56 SFEU vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní normě, která stanovuje v případě uložení sankce za zpřístupňování loterií zakázaných na základě zákona o hazardních hrách v rámci podnikatelské činnosti uložení povinnosti zaplatit příspěvek na úhradu nákladů řízení ve výši 10 % uložených pokut?